

[Christmas Møller.]

Benzinafgiften indvundne Beløb ikke skal medregnes ved den i Lovens § 9 omhandlede Beregning. Vi ønsker ikke, hvad der ogsaa fremgaar af § 2 i Lovforslaget, at denne Forhøjelse af Benzinafgiften skal betyde, at man kan bruge mange flere Penge i Henhold til Motorlovens § 9, Stk. 1, til særlige Vejarbejder, som vi mener Tiden ikke er inde til at udføre, men vi stiller tværtimod i § 2 Forslag om, at den Grænse paa 33 Mill. Kr., som er sat i Loven af 1931 — idet Beløbet fastsættes til de fire Niendedele af, hvad Motorafgifterne indbringer over 33 Mill. Kr. —, forhøjes til 40 Mill. Kr., og saaledes at der ingen Sinde kan anvendes et Beløb, der er større end det Beløb, der anvendtes i 1930—31. Saaledes som Tiderne tegner sig for os, mener vi, det er naturligt at lade et betydelig større Beløb af Motorafgifterne gaa til Kommunerne end efter den gældende Lov.

Vi har naturligvis med Tilfredshed hørt, at Finansministeren i sin Tale i Gaar understregede Kravet om Besparelser, og vi mener, det vil være rimeligt, om Rigsdagen gør en særlig Indsats, ikke blot paa de lovbundne Bevillingers Omraade, men ogsaa paa de frie Bevillingers Omraade. Jeg kan jo, saaledes som Folketingets Forretningsorden er, ikke her i Dag fremsætte Forslag til Beslutning; men jeg kan vel have Lov til at nævne, at vi har udarbejdet et Forslag til Beslutning, som gaar ud paa, at Folketinget nedsætter et Udvalg paa 9 Medlemmer, som inden 1. December 1931 skal gennemgaa samtlige ikke lovbundne Konti paa Finanslovforslaget og afgive Beretning og Forslag til Tinget om Ændringer med Hensyn til disse. Da vi i Sommer arbejdede med hele dette Spørgsmaal om Besparelser og Gennemførelse af andre Foranstaltninger, da havde vi jo ikke Finanslovforslaget til Raadighed, men havde da kun den gældende Finanslov; paa Grundlag af denne har vi ladet foretage en Beregning, som viser, at det er Millionbeløb, som anvendes til Honorarer, til Kontorholdsudgifter m. v.

Endvidere kan jeg minde om, at det konservative Folkeparti for nogle Aar tilbage her i Tinget stillede Forslag om enten at skære en Række af disse Honorarer, Rejseudgifter o. s. v. bort eller nedbringe dem meget betydeligt. Jeg har jo ikke Lov til at sige, at de Forslag, vi den Gang fremsatte, havde en alt for overvældende Succes; men jeg kan vel have Lov til at

nævne, at det ser ud til, at Succesen efterhaanden er ved at komme. Vi anser det da for rimeligt, at man nedsætter et særligt Udvalg; ved Siden af, at Finansudvalget skal foretage sit særlige, daglige Arbejde, vil det være betryggende for Befolkningen, om der bliver nedsat et Udvalg med den særlige Opgave at gennemgaa alle de frie Bevillinger og til Tinget og dermed til Offentligheden at indgive Indstilling om disses Berettigelse eller stille Forslag om Bortskæring af dem.

Jeg tillader mig endelig at forelægge *Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg til Undersøgelse af Statsbanernes Drift*. Statsbanerne har jo i en Aarrække givet et meget betydeligt Underskud, og selv om det naturligvis er klart, at en Overgangstid med Kamp mellem Bil og Bane kan siges at bære en stor Del af Skylden herfor, vil det efter vor Opfattelse være nødvendigt at undersøge Banernes hele Drift og Økonomi. Vi stiller da Forslag om, at Ministeren for offentlige Arbejder skal nedsætte et Udvalg, som skal undersøge Banernes Drift og Økonomi; han skal selv vælge Formanden og et Medlem, og Jernbaneraadet skal udpege fire Medlemmer, Industriraadet et. Udvalget skal bemyndiges til at tilkalde sagkyndig Assistance og skal have Ret til at tilkalde udenlandske Ekspertter til at afgive Redegørelser for Udvalget.

En og anden vil maaske mene, at det bedste vilde være kun at tilkalde een udenlandsk sagkyndig og bede ham afgive en Beretning om disse Forhold. Vi har dog, alle Forhold taget i Betragtning, ment det rimeligt at give Forslaget den Karakter, jeg her har nævnt.

Jeg skal endnu kun tilføje, at vi ogsaa har liggende Forslag i Overensstemmelse med vort Krisemanifests Ord om Oprettelse af en Krisefond. Men vi har ment det rigtigst, som Forholdene ligger i Øjeblikket, at vente med Forelæggelsen heraf.

Endelig skal jeg i Overensstemmelse med de Betragtninger, som saa ofte har været fremsat fra vor Side, endnu give Udtryk for, at for det Tilfælde, at Staten paa Grund af Overførelse af Udgifter fra Kommunerne maatte have Brug for nye Indtægter, er vi rede til at medvirke til, at de fornødne Midler skaffes til Veje gennem indirekte Skatter, først og fremmest ved Afgifter paa Varer fra fremmede Lande, i første Række naturligvis paa Varer af luksusagtig Karakter. Men det er klart, at i en haard og trang Tid bliver det Vareomraade, som det kan være